

Wiosna, ach to Ty...

Życzenia z okazji Dnia Kobiet
Wszystkie życzenia są dla kobiety
Które bywają czasem niestety
Trochę niechciane i nie lubiane
Ale są za to - BARDZO KOCHANE.
Małe dziewczynki, bardzo lubimy
I więc im dużo szczęścia życzymy
Nieważne przecież jaka uroda
Jaka w ubiorze dziecięcym moda
Wszystko nieważne jest w życiu Waszym
Bądźcie radością więc w życiu naszym.
Większe dziewczyny te nastolatki
Ładne są nieraz wśród nich gagatki
Im już życzymy szczęścia wielkiego
Pięknej miłości, no i do tego
Sukcesów w szkole pracy i w domu
Marzeń spełnienia nie po kryjomu
Radości wielkiej tutaj i teraz
Byśmy cieszyli się z wami nieraz.
A młode mamy to też kobiety
Które czasami ale niestety
Dla siebie samych czasu nie mają
Bo cały swój czas dzieciom oddają
O nich to właśnie też pamiętamy
Piękne życzenia więc im składamy
Życząc im dużo szczęścia, miłości
Do swoich dzieci moc cierpliwości
By je chowały na dobrych ludzi
I niech to im się nigdy nie znudzi
By z nami były przez długie lata
I były również - radością świata.
A nasze babcie miłe babunie
Niechaj kochają jak każda umie
Niechaj zabiorą na spacer dzieci
A dla nich zawsze niech słońce świeci
By one ciągle były zdrowymi
I się cieszyły wnukami swymi
A te co dzisiaj zdrowia nie mają
Niechaj się cieszą i pamiętają
Że o nich także ktoś tam pamięta
Zawsze codziennie nie tylko w święta
Życzymy im wiary i cierpliwości
Od młodych serca i życzliwości
By ich choroba szybko minęła
A każda chora - uśmiech przyjęła
Bo wszystkie panie tu na tym świecie
Są bardzo ważne dla nas jak wiecie
Żyją tu dla nas, dla nas się trudzą
Przy nich się przecież ludzie nie nudzą
Powiedzmy wszystkim dużym i małym
Że je KOCHAMY SERCEM SWYM CAŁYM!

Wreszcie wiosna. Myślę, że chyba każdy przyzna to z niewypowiedzianą radością. To zdanie powinno się więc raczej pisać tak: Ach, wreszcie wiosna! Pierwsze zielone pąki liści na drzewach, rozśpiewane ptaki, kolorowe, wonne, piękne, wiosenne kwiaty, fruujące tak lekko, cicho owady... Panowie! Niech ta cała wiosenna słodka sielanka nie odwróci waszej uwagi! Wiosna to przede wszystkim Dzień Kobiet! Nie wolno wam o tym zapominać. Mamy nadzieję, że wszyscy należycie obdarowaliście okazałymi, wielokwiatowymi bukietami i bogatymi, starannie, pięknie opakowanymi prezentami swoje dziewczyny, siostry, kochane mamy i troskliwe babcie. Ten numer naszej szkolnej G4 jest poświęcony naszym wspaniałym kobietom i po części także wszechobecnej już na szczęście wiosnie (Wiosnę także można nazwać kobietą). Wiosna to czas najpiękniejszy dla młodych zakochanych, stęsknionych miłości szalonych poetów i wszystkich kochających piękno. Chociaż alergicy pewnie zaprzeczą, wiosna to cudowna pora roku. Przyroda budzi się do życia, by rozkwitać i zachwycać. Nasza gazetka również. Nadzieja wszędobylskiej teraz zieleni udziela się naszym redaktorom i redaktorkom. Świeżość i moc wiosennych tematów tego numeru jest godna waszej uwagi. Miłej lektury!

Redakcja G4

Źródło:
<http://tylkozyczenia.pl/dzien-kobiet>

Prawa kobiet

Kobiety na kartach historii, zapisane zostały poprzez legendy, mity, opowiadania. W dawnych czasach, były im przypisane role piastunek, matek i żon. Nosiły miano opiekunek domowego ogniska. Przedstawiano kobiety piękne i delikatne w otoczeniu dzieci. Jednak w historii zapisały się kobiety waleczne. Stawały do walki o swoje domostwo, plony, dzieci. Budziły podziw i uznanie wśród opisujących ich kronikarzy w różnych epokach np. Joanna d Arc. Ta aktywność kobieca np. na polu walki wynikała z zaistniałej sytuacji, kobiety walczyły o swoją godność i byt. W Polsce, na kartach historii, zapisały się między innymi takie kobiety jak: Emilia Plater, Antonina Tomaszewska-Wierzbicka, Wilhelmina Kasprończówna, Magdalena Wojciechowska, Tekla Sobolewska, Aleksandra Zagórska, Eliza Orzeszkowa czy Elżbieta Zawacka. Uzyskały one rozgłos dzięki swojemu zaangażowaniu w sprawy kraju. Ta działalność patriotyczna dała początek większemu uznaniu dla kobiet w Polsce. Na świecie kobiety zaczęły organizować pierwsze protesty. W 1903 roku w Wielkiej Brytanii powstał ruch sufrażystek. Założono organizację na rzecz kobiet Woman's Social and Political Union. Były to początki o prawa głosu dla kobiet, poza granicami naszego kraju. Chciały one zwrócić większą uwagę na to, co się dzieje z kobietami, na dyskryminowanie przez grono męskie.

Można śmiało powiedzieć, że pierwsza wojna światowa dała początek szerszemu zaangażowaniu kobiet w sprawy państwa. W Polsce kobiety podczas pierwszej oraz drugiej wojny światowej brały czynny udział na rzecz wyzwolenia kraju. Organizowały ochronki dla dzieci, były kurierkami wojennymi, pielęgniarkami, lekarzami. Po wojnie kobiety wywalczyły sobie pełnoprawny udział w życiu społecznym. Zawdzięczamy to wszystko naszym prababkom, babciom, które były emancypantkami, sufrażystkami owych czasów. Stereotyp kobiety zmieniał się na przestrzeni lat oraz zmian zachodzących w kulturze i obyczajach. Wyrazem takich przeobrażeń jest uzyskanie przez kobiety równouprawnienia, dostępu do edukacji, dobrej pracy, kariery naukowej i bezpośredniego udziału w polityce. Kobiety uwierzyły w siebie i zaczęły śmiało sięgać po różne stanowiska i zawody zarezerwowane przez lata tylko dla mężczyzn.

Konstytucja naszego kraju mówi jasno o tym, że kobiety mają prawo i dostęp do wszelkich form uczestniczenia w życiu społecznym i politycznym naszego kraju. Jednak i dziś powstają nowe organizacje działające na rzecz praw kobiet. Kobiety w dzisiejszych czasach są solidarne: gdy dzieje się krzywda, ruchy kobiet działają, nagłaśniają sprawy, by świat o nich usłyszał. Dziś kobieta może obejmować takie samo stanowisko pracy jak i mężczyzna, co jeszcze przed pierwszą wojną światową było nie do pomyślenia. Mężczyźni nie walczą już z kobietami, nie ma dyskryminacji na tle płci. Kobiety wkładają spodnie i nie budzi dziś to zdziwienia wśród męskiego grona, jak za dawnych lat.

Kamila

Dzień Kobiet!?

Kobiety nie obchodzą Dnia Kobiet.

Czy kobiety nie obchodzą już Dnia Kobiet? By dać odpowiedź na to pytanie należy najpierw się zastanowić nad genezą tego dnia.

Na temat pochodzenia tego święta krąży wiele historii. Jedne głoszą, że po raz pierwszy święto było obchodzone w Europie, w starożytnej Grecji, gdzie mężatki urządzały uroczyste obchody w formie festynu ku czci bogini życia i śmierci. Kobiety oddawały się wówczas tańcom, śpiewom, rozmyślaniom i składały ofiarę z zabitego prosiaka. Inne podają, że święto wywodzi się od rzymskich Matronaliów, obchodzonych przez mężatki na początku wiosny, w pierwszym dniu marca. Było ono ściśle powiązane z nowym rokiem, macierzyństwem i płodnością. Kobiety obdarowywane zostawały przez swoich mężów prezentami i cieszyły się ich wyjątkową uwagą. Matronalia były świętem religijnym ku czci Junony, hucznie obchodzonym przez kobiety w formie festynu. Radosny tłum przemierzał całe miasto, śpiewając pieśni na cześć bogini. Tego dnia składano w ofierze królowej niebios krowę i modlono się o zdrowie, opiekę nad rodziną, szczęście w małżeństwie, potomstwo i poród bez komplikacji. Niewolnicom natomiast pozwalano tego dnia odpoczywać.

Współczesna geneza święta kobiet jest mocno związana z ich walką o równouprawnienie, lepsze warunki pracy oraz życia. Zaczęła się ona w XIX w, gdy kobiety zaczęły podejmować się pracy zawodowej w uprzemysłowionym świecie. Dostępne źródła mówią, że Dzień Kobiet jest upamiętnieniem strajków kobiet pracujących w amerykańskich fabrykach, które miały miejsce wiosną 1909 roku. Rok później Międzynarodówka Socjalistyczna w Kopenhadze ustanowiła obchodzony do dziś na całym świecie Dzień Kobiet, który miał służyć krzewieniu idei praw kobiet oraz budowaniu społecznego wsparcia dla powszechnych praw wyborczych dla kobiet.

Dzisiaj w ten dzień kobiety na całym świecie manifestują swoje poglądy, kiedyś domagały się praw pracy i praw wyborczych, potem wyrażały swój sprzeciw przeciwko różnym konfliktom zbrojnym. Dzień Kobiet jest oficjalnym świętem w kilkudziesięciu krajach świata, mimo że nie wszędzie obchodzony jest 8 marca, np. w Tunezji Święto Kobiet obchodzone jest 13 sierpnia. W Polsce Dzień Kobiet zaczęto obchodzić dopiero po drugiej wojnie światowej, szczególnie popularny w czasach PRL, gdzie stał się okazją do obdarowania kobiet kwiatami, słodyczkami oraz innymi podarunkami. Centralne obchody Międzynarodowego Dnia Kobiet zostały w Polsce zlikwidowane w 1993 r., definitywnie zniósł je pani premier Hanna Suchocka. Jednak część kobiet nie zgodziła się z tą decyzją i ustanowione porozumienie 8 marca wznowiło spotkania kobiet i uroczyste manifestacje zwane Manifami. Myślę sobie, że jak na ironię Dzień Kobiet ustanowiony na świecie przez kobiety w naszym kraju zniósł właśnie kobieta.

Według mnie większa część kobiet przychylnie patrzy na to święto, a nawet je świętuje, ale lata „świąteczności” święta w PRL-u i wykorzystanie go w celach politycznych pograżyły go w niełasce współczesnych dam. Sporo zamieszania wokół święta wprowadzają pseudo feministki, których postępowanie często odbiega od poglądów dawnych emancypantek, kreśląc „krzywy wizerunek” tego dnia.

Moim zdaniem Dzień Kobiet powinien być ważnym świętem dla wszystkich ludzi, ponieważ jest symbolem długiej i bolesnej walki jaką musiały stoczyć bardzo dawno temu kobiety, by osiągnąć to, czym cieszy się dziś większość współczesnych pań – prawami oraz wolnością. To, jak kobiety widzą i odbierają święto, będzie zapewne bardzo różne, gdyż różne bywają Panie naszego kraju czy globu. Ostatnie lata w naszym kraju pokazują, że powracamy do tradycji Dnia Kobiet, rozmawiamy, dyskutujemy i nadal obdarowujemy Panie kwiatami, które chętnie przyjmują.

Czarek

Oddać głos kwiatom

Każdy z nas dobrze wie, że jednym z najpopularniejszych podarunków dla kobiet są kwiaty. Niestety, nie każdy potrafi odpowiednio dobrać ich rodzaj oraz kolor do danej okazji. Kwiaty są w stanie perfekcyjnie oddać nasze uczucia, nawet te najbardziej skrywane. Jeżeli chcemy, by było one poprawnie odebrane, musimy co nieco wiedzieć na temat tego rodzaju prezentów.

Czerwonymi różami obdarowywane są kobiety, które mężczyźni darzą ogromną miłością. Białe są symbolami szacunku, skromności oraz niewinności, ale też niewinnej pierwszej miłości. Jasny róż to z kolei oznaka dojrzałej przyjaźni, objaw uznania, wdzięczności za coś niezwykłego, podziękowania. **Żółte róże** są symbolem zazdrości, wredności, złych uczuć. Dlatego staramy się nie wręczać kwiatów w tym kolorze, gdyż mogą one tylko sprawić przykrość. Jeszcze jednym kolorem o dobrym znaczeniu jest błękit. Różami tego koloru obdarowujemy kobiety, kiedy chcemy okazać im wierność.

Inny rodzaj kwiatów to **konwalie**, które są symbolem delikatności i nieśmiałości. Konwalie można dać osobie, którą uważa się za bardzo śliczną, atrakcyjną w delikatny sposób. Kolejnym pięknym podarunkiem mogą być **niezapominajki**. Jeśli je komuś damy, to oznacza, że chcemy, aby ta osoba nigdy o nas nie zapomniała. **Biały hiacynt** natomiast, jest wyrazem sympatii, żółty szczęścia z powodu miłości a błękitny stałości w uczuciach. Roślin, kojarzoną z miłością, powinien być też **tulipan** - jest on wyrazem miłości. Gorzej jest z żółtym, jest on oznaką miłości, która prawdopodobnie szybko się skończy. Romantycznym kwiatem jest również **fiołek**, symbol miłości i radości, jednak także łagodnego upomnienia, że ktoś o nas zapomniał.

A.H.-a!

Co z tą wiosną? Wiosenna ankieta.

Już marzec. Wielkimi krokami, coraz szybciej, zbliża się do nas WIOSNA. W związku z tym postanowiliśmy wśród uczniów klasy I b przeprowadzić ankietę związaną z tym tematem. Wszystkim uczestnikom zadaliśmy pięć pytań.

Na dwadzieścia dziewięć osób zapytanych o **wiosenne porządki**, tylko cztery stwierdziły, że są one niepotrzebne, w tym troje ankietowanych uzasadniło to faktem systematycznego sprzątanego. Dwie osoby nie odpowiedziały na to pytanie, zaś pozostali jednogłośnie potwierdzili potrzebę gruntownego sprzątanego kojarzącego się z nadchodzącą wiosną. Tak jak wiosna „rodzi się na nowo”- przynosi nowy porządek, tak i nasz dom powinniśmy doprowadzić do ładu i porządku. Kolejnej trójce wiosenne porządki kojarzyły się z pracami ogrodowymi. Większość zadeklarowała chęć ich wykonania.

WIOSNA kojarzy się wszystkim z zazieleniającymi się drzewami, kwitnącymi kwiatami, soczystą zielenią trawy, powracającymi ptakami, dłuższym dniem i ciepłem promieni słonecznych. Z zabawami na dworze i grą w piłkę z kolegami WIOSNA kojarzy się głównie chłopcom.

Jednogłośnie wszyscy orzekli, że **najważniejszy kolor WIOSNY** to zielony- kolor drzew budzących się do życia i trawy. Na drugim miejscu był żółty- przez jednych kojarzony ze słońcem, a innych z żółtymi tulipanami i kwitnącym mleczem. Następne to: czerwony kolor kwiatów, niebieski czystego nieba oraz biały chmur i przebieśnięgów.

Nadejście WIOSNY jest rozpoznawane po: topniejącym śniegu, pojawiających się pączkach na drzewach, powracających z ciepłych krajów ptakach, soczystej zieleni trawy, przebieśnięgach i krokusach. Ciepło słonecznych dni pozwala na porzucenie czapek i szalików, dłuższe pobyty na świeżym powietrzu: spacer, gry i zabawy.

W związku z Dniem Kobiet ankietowani stwierdzili, że należy życzyć IM dużo szczęścia, urody i miłości. W tym dniu kobiety powinno się obdarować kwiatami- najlepiej tulipanami i różami, czekoladkami, a niektórzy uznali, że nawet i biżuterią. Jeden z ankietowanych zaproponował krótki wyjazd z przyjaciółmi lub ukochanym.

Podsumowując: **WIOSNA ma kolor zielony i przynosi nowe porządki.**

Joanna

Poezja. Inspiracje

Kazimierz Wierzyński, znany polski poeta popisał się pięknym wierszem o wiosnie, bardzo znany. Dziewczęta pozazdrościły mu talentu, pożyczając motyw, stworzyły własne dzieła poetyckie. Brawo!

Zielono mam w głowie
I kwiatki w niej rosną
Jak tulipany, konwalie.
Piękną, kolorową wiosną
Zbierają się myśli
Pogodne, wesole.

Wiatr wieje leciutko,
Czuję się jak fiołek.
Pojawił się uśmiech na mej młodej twarzy,

Czuć zapach świeżości,
Szept ludzkich marzeń.
Słońce wesole śmieje się z góry,

Chmurki, płynąc po niebie, śpiewają,
Trawa zabawnie pod nogami szeleści,
Drzewom aż liście zielenieją z radości.

Wiosna to piękna pora roku.
Piękna dla słuchu, umysłu i wzroku.
Kocha ją każdy, cały świat
Od bardzo wielu już lat.

Autorki: Ania Jabłońska, Marta Tłokińska

Kazimierz Wierzyński ZIELONO MAM W GŁOWIE

Zielono mam w głowie i fiołki w niej kwitną,
Na klombach mych myśli sadzone za młodu,
Pod słońcem, co dało mi duszę błękitną
I które mi świeci bez trosk i zachodu.
Obnoszę po ludziach mój śmiech i bukiety
Rozdaję wokoło i jestem radosną
Wichurą zachwytu i szczęścia poety,
Co zamiast człowiekiem, powinien być wiosną.

Wiosna nasza radosna

Wiosna to jedna z czterech pór roku w przyrodzie, w strefie klimatu umiarkowanego jaki mamy w Polsce. Kalendarzowa wiosna zaczyna się 21 marca, a kończy 22 czerwca. Wtedy to przyroda budzi się do życia. Na zewnątrz jest coraz przyjemniej i cieplej, mocniej świeci mocniej, a dni są coraz dłuższe. Częściej i chętniej wychodzimy z domu, pospacerować i podziwiać piękno budzącej się przyrody. Na drzewach pojawiają się pąki, z których rozkwitają liście, w parkach zielenieje trawa. Zwierzęta budzą się z zimowego snu, a ptaki powracają z ciepłych krajów do swoich gniazd i cieszą nasze uszy swoim delikatnym śpiewem.

Jaskółki

„Jedna jaskółka wiosny nie czyni” - mówi przysłowie, słusznie. Wiosna jest w pełni, kiedy wracają **trzy gatunki jaskółek**, które u nas żyją. Jakie? Dymówka, oknówka i brzegówka. Warto się im przyjrzeć. Wiele osób nie wie, że ptak, którego nazywa jaskółką, może być jednym z trzech zupełnie różnych gatunków. Różnią się one od siebie nie tylko wyglądem - spotyka się je także w innych miejscach.

Dymówka i oknówka to jaskółki żyjące blisko człowieka. Co ciekawe pierwotnym miejscem ich życia były skały, gniazda budowały w szczelinach i niszach skalnych. Trudno powiedzieć dlaczego zmieniły swoje przyzwyczajenia i przeniosły się w pobliże ludzkich siedzib. Być może uznały, że życie blisko człowieka miewa dość dużo plusów, czasami bywa tu łatwiej.

Dymówkę trzymają się gospodarstw wiejskich. W mieście jej nie spotkamy. Swoje gniazdo umieszcza wewnątrz budynków gospodarskich – obór i stodoł. Lepi je z błota wymieszanego z kawałkami słomy.

Oknówkę natomiast, możemy spotkać i na wsi i w miastach (ale z daleka od ruchliwych centrów). Jej gniazdo również ulepione jest z błota. Zupełnie inne zwyczaję ma trzecia z jaskółek – **brzegówka**. Nie spotkamy jej sąsiedztwie człowieka. O upodobaniach brzegówki mówi jej nazwa. Gnieździ się ona w norkach ziemnych, które drąży w piaszczystych skarpach nad brzegami rzek, w wyrobiskach żwiru i piasku.

Karolina

Redakcja G4
Grupa uczniów pod opieką
p. Anny Kołodyńskiej
i p. Agnieszki Czarkowskiej